

— **Enson** T. y:n Naisosastolla oli kuukausikokous t. k. 8 p:nä. Kolmen kuukauden kesäloman perästä olisi sietänyt oikein joukolla tulla keskustelemaan, vaan kovin pieni oli henkilöluku, taisi jäädä alle kymmenen hengen. Missä lienee vika. Taitaa olla syytä sysissä sekä sepissä. Mutta nyt unipussit nurkkaan ja tosi toimeen. — Päärettiin pitää iltama tämän kuun 22 päivä, ja pyytää toveri Aura Kiiskistä puhumaan silloin päivällä ja sitte iltamissa. Nyt joka nainen liikkeelle. Ken jäisi pois, se raukka ois.

— **Palkkauslainsäädäntöanomukset**, jotka lähetettiin Työväenasiain valiokuntaan, odottavat siellä kohta-loaan. Uusi elinkeinolaki, joka on suuritoinen, on tähän saakka anastanut valiokunnan ajan. Toivomme valiokunnan ehtivän luomaan huomiotaan myöskin palkkauslakikysymykseen, sillä sitä odottavat sadat tuhannet palvelijat kuumeen-tapaisella jännityksellä.

M.

— **»Neiti»-nimi maksaa markan enämpi kun »neito»**. Sosialisteja syytetään luokkarajojen selvittä-misestä, mutta kuvernööriin kansliassakin pidetään tarkka selvä, mihin luokkaan kukin kuuluu. Äskettäin kun palvelustyttö otti ulkomaan passin, oli hänen papinkirjaansa merkitty arvosanaksi »neiti». Virkamies kysyi, oliko hän neiti. »Olen», sanoi tyttö, »koska en ole naimisissa». »Minä mei-naan», sanoi virkamies, »pannaanko passiin neiti tai neito». »Mikä ero on sitten sanan neito ja neiti välillä», kysyi tyttö. »Ero on siinä», sanoi virkamies, »että neiti sana maksaa mar-kan enempi kuin neito». Passi, jossa on arvosana neiti maksaa Smk. 5: 32 ja arvosanalla neito maksaa passi 4: 36». »Sitten pannaan arvosana neiti», sanoi tyttö, »koska se on kalliimpi ja tietysti hienompi». Kun hän sitten sai pas-sinsa oli siinä suomeksi sana »neiti», mutta vieraskielisessä osassa olikin sana »jungfrun», vaikka se maksoikin 5: 32.

Eläköön luokkarajat!

M. S.

Kaksi pennin korppua.

— Kun olisi rahaa mukana, niin menisin ostamaan vähän leipää, kun on niin nälkä, sanoi tyttö, kun mankeli ei tahtonut ottaa pyöriäkseen.

— Etkö sinä ole vielä syönyt? kysyi vaimo, joka oli otettu tukille panemaan ja oli nimenomaan varoitettu, että hänen on vaan laitettava tukille ja tytön on kierrettävä, että vaatteet tulevat oikein sileäksi.

— Ei meillä ole vielä aamiaista syöty.

— No etkö sinä voinut syödä, kun tiesit, että manke-lissa viiptyy 5 tuntia? Vai etkö saanut?

— Sainhan minä kaksi pennin korppua.

— Kaksi pennin korppua ja laitetaan lapsi viideksi tunniksi kiertämään mankeliä! Onko se rouva hullu?

— Ei hän hullu ole. Minulla on niin kiire, että en kerkiä syödä. Aamulla on aina niin monta työtä, että ei kerkiä ajattelemaankaan ruokaa, ja jos joskus sattuu ole-maankin vähän aikaa, niin ei ole mitä syö.

— Mitä? Eikö teillä ole ruokaa?

— Kyllä on, vaan rouvalla on avaimet taskussa ja keittiön kaapissa ei ole muuta kuin suolat ja sipulit ja mi-nun leipäni.

— Onko sulla eri leipä?

— On, minulle ostetaan torilta, se kuuluu olevan nä-kysämpää — sellaista maanleipää.

— Syö sitä sitte!

— Sitähän minä olen joskus ottanutkin, kun on ko-vin nälkä, vaan ei sitäkään uskalla useasti ottaa, kun sitäkin ostetaan vaan pari kakkua kerrallaan, niin se on pian lo-pussa, ja kun menee rouvalle sanomaan, että tarvitsisi os-taa leipää, niin hän kysyy, onko se nyt taasen loppunut — ne piijat eivät tee muuta kuin syövät! Siksi olen os-tanut monta leipää omalla rahallani, kun olen pelännyt rou-valle sanoa.

— Saatko päivällistä kylliksesi?

— Milloin saan, milloin ei. Rouva panee aina itse mulle lautaselle ruuan. Jäännökset hän säästää seuraavaan päivään herralle aamiaiseksi. Illalla syödään vaan voita ja leipää teen kanssa.

— Sinä varmaan saat pennin korpun?

— Saanhan minä pullan syrjäinkin ja mitä sattuu jää-mään.

— Kesällä kai tulee sitte helpompi kun koululaiset menevät kotiaan, pääset kai rouvan kanssa maalle?

— Ei, ei meidän rouva kesällä tyttöä pidä. Hän mat-kustaa ulkomaille.

— Mihinkäs sinä kesäksi menet?

— Mihin pääsen.

Tyttö, josta tässä kerroimme, oli 19 vuotias, pienikas-vuinen ja heikon näköinen. Hän palveli eräällä rouvalla, joka pitää täysihoidossa koululaisia monessa eri huoneessa. Palkkaa sai hän 12 mk. kuussa, josta osa meni ruokaan. Tämäkin koruton mutta tosi kertomus on omiaan osoitta-maan, minkälainen perheen jäsen palvelija perheessä on san-gen monessa kodissa. Siihen ehkä vastattane, että sellai-set emännät, jotka pitävät vuokralaisia, eivät kelpaa esimer-kiksi ja että he eivät ole ehkä kylläksi sivistyneitä j. n. e. Vaan siihen me vastaamme, että tämäkin rouva oli oikein sitä vanhaa aristokratiaa, joka osaa pitää eron rouvan ja piian välillä, vaan on syystä tai toisesta köyhtyneenä noit-ten halveksittujen piikojen avulla itseään pakoitettu eläyttämään. Olipa tällä varaa matkustaakin. Jos oikeuden mu-kaan meneteltäisiin tällaisissakin tapauksissa, niin kun on talvi yhdessä tienattu, niin kesä yhdessä levittäisi ja kyllä sitä aina työtäkin olisi kesän ajaksikin, jos vaan järjestettäisi, mutta se jo edellyttäisi yhteistunnetta emännän ja palvelijan välillä käytännössäkin, eikä vaan sanoissa. Sellaisella voi-taisi viedä yksi askel eteenpäin tuota vanhaa siveellisyys-kysymystä, sillä hyvin monta turvatonta lasta voidaan las-kea niitten emäntien kontolalle, jotka kesäksi jättävät palveli-jan pois, kun niitä kuitenkin talvella pitävät.

Annaliisa.

Naisosastoille!

Harvoin saa lukea osastoissa keskustellun „Työläisnaisesta“. Ottakaapa lehti-asia osas-toissa esille ja lausukaa toivomuksia lehteen nähden sekä neuvotelkaa, miten tälle saatai-siin tilaajia.